

На основу члана 55. став 1. Закона о високом образовању ("Сл. гласник РС", бр. 76/2005, 100/2007 - аутентично тумачење, 97/2008, 44/2010, 93/2012, 89/2013, 99/2014, 45/2015 - аутентично тумачење, 68/2015 и 87/2016) и тачке 1. Основа за кодекс о академском интегритету на високошколским установама у Републици Србији које је Национални савет за високо образовање донео на седници одржаној 24. октобра 2016. године, Наставно-научно веће је на седници одржаној писаним изјашњавањем чланова закључно са 13.04.2017. године, донело

Кодекс о академском интегритету Правног Факултета Универзитета Унион у Београду

I ОПШТЕОДРЕДБЕ

1.1. Кодекс о академском интегритету Правног Факултета Универзитета Унион у Београду има за циљ:

очување достојанства професије, очување и унапређење моралних вредности академске заједнице, уважавање вредности знања, подизање свести о одговорности универзитетских наставника, сарадника и свих чланова академске заједнице.

1.2. Чланови академске заједнице су наставници, сарадници, истраживачи, студенти и друга лица која учествују у наставно-образовном раду и која се баве научноистраживачким, уметничким и стручним радом на Правном Факултету Универзитета Унион у Београду.

2. Основна начела

2.1. Кодекс о академском интегритету садржи морална начела и начела професионалне етике сходно којима треба да се понашају сви чланови академске заједнице Факултета, у свом професионалном и јавном деловању.

2.2. Основна начела јесу:

- начело једнакости и поштовања права,
- забрана дискриминације по било ком основу,
- забрана активности које могу довести до сукоба интереса,
- слобода научног и уметничког стварања,
- поштовање и заштита личног интегритета и достојанства личности свих чланова академске заједнице,
- деловање у складу са начелима академских слобода,
- неговање професионалности и развијање личне одговорности,
- развијање духа толеранције.

3. Етичка правила наставног и научноистраживачког рада на Правном Факултету Универзитета Унион у Београду

3.1. Професионална слобода

3.1.1. Чланови академске заједнице су слободни да у свом раду теже откривању и одбрани истине, онако како је разумеју и виде, у атмосфери дијалога и толеранције.

3.1.2. Професионална слобода, научна радозналост и истраживачки дух не могу бити оправдање за повреду основних права и достојанства колега и осталих чланова академске заједнице.

3.1.3. Иманентна дужност чланова академске заједнице је да унапређују сопствена знања, властите компетенције, развијају и подстичу критичку мисао, уздижу академске слободе примењују и преносе знања руководећи се начелима интелектуалног поштења.

3.1.4. Тренутни и успутни интереси, било моралне било материјалне природе, не смеју угрозити или компромитовати слободу стварања, истраживачки и стваралачки дух.

3.1.5. Морално неприхватљиво понашање јесте свако непоштовање утврђених правила, како деловањем тако и пропуштањем да се делује, чиме се угрожава или компромитује слобода стварања, академска слобода, професионалност и академски дух. Као посебан облик морално неприхватљивог понашања издваја се плагирање научних, односно уметничких радова и идеја учињено од стране члана академске заједнице.

3.2. Однос према студентима

3.2.1. Наставници и сарадници треба да подстичу своје студенте на слободан и озбиљан прилаз учењу, примењујући највише моралне, професионалне и стручне стандарде у настави;

3.2.2. Исказујући поштовање студентима као личностима, наставници и сарадници треба да буду њихови истински интелектуални саветници;

3.2.3. Наставници и сарадници су дужни да успоставе са студентима однос међусобног уважавања и поверења;

3.2.4. Систем праћења рада и оцењивања знања студената мора бити објективан и поуздан, тако да свака оцена за сваког студента тачно вреднује искључиво резултате релевантне за оцењивање;

3.2.5. Допринос или помоћ студената у настави достојна је поштовања и нарочито се поштује и од значаја је приликом одређивања постигнуте оцене;

3.2.6. Наставници и сарадници не смеју, било непосредно било посредно искоришћавати, злоупотребљавати, шиканирати, уцењивати и дискриминисати студенте или се према њима понашати на недоличан или други начин који вређа њихово достојанство;

3.2.7. Морално неприхватљиво понашање представља сваки облик напада на личност студената, а посебно:

- а) полно узнемиравање у замену за одређено деловање или пропуштање са позиције ауторитета;
- б) сексуално узнемиравање и излагање полно увредљивог и узнемирујућег материјала;
- в) непожељно вербално изношење понуда или шала које упућују на сексуално узнемиравање;
- г) увредљиве алузије усмерене на полну оријентацију, расну, политичку, националну, етничку или верску припадност, телесни изглед, здравствено стање, породични и економски статус;
- д) физичко угрожавање, ругање и исмејавање.

3.3. Колегијални односи

3.3.1. Чланови академске заједнице негују колегијалне односе засноване на међусобном уважавању, поштовању и разумевању, водећи рачуна о заједничким академским интересима;

3.3.2. Чланови академске заједнице дужни су да у размени идеја и критика уважавају другачија мишљења, поштујући легитимност туђих идеја и супростављајући се критичким ставовима опонената примењујући искључиво научне аргументе;

3.3.3. Чланови академске заједнице дужни су да буду објективни и професионални у вредновању колега;

3.3.4. Наставници су дужни да бране стваралачку слободу сарадника;

3.3.5. Чланови академске заједнице дужни су да учествују у ваннаставним активностима, које се реализују зарад заједничких академских интереса.

3.3.6. Чланови академске заједнице имају обавезу да учествују у раду органа академске институције;

3.3.7. Чланови академске заједнице дужни су да у вршењу функције која им је поверена поступају у оквиру овлашћења која им дају закон и општа акта академске институције, а уз поштовање начела Кодекса професионалне етике. Не сматра се повредом Кодекса професионалне етике поступање у оквиру овлашћења чланова органа управљања, органа пословођења и стручних органа и тела академске институције;

3.3.8. Морално неприхватљиво понашање јесте свако деловање супротно утврђеним правилима и стандардима, које има као последицу нарушавање угледа и достојанства чланова академске заједнице, а нарочито:

а) наметање колегама услова за напредовање који нису у складу са позитивним прописима и добрим академским обичајима (искључиви критеријуми вредновања и напредовања јесу стручност, способност и професионални резултати), ради стицања материјалне или какве друге користи за учиниоца;

б) узнемиравање (вербално или физички) које доприноси стварању неугодних околности,

негативне климе или нетрпељивости која другу особу застрашује, вређа или понижава, дискриминација по било ком основу;

в) сексуално узнемиравање, посебно између чланова академске заједнице који су у односу надређености/подређености, што подразумева оцењивање резултата туђег рада и одлучивање о напредовању, статусу, погодностима или наградама;

г) оцењивање професионалне компетенције било ког члана академске заједнице према критеријумима који нису релевантни по позитивним прописима и доброј академској пракси.

3.4. Однос према институцији

3.4.1. Чланови академске заједнице чувају интегритет и достојанство академске институције и раде по свом најбољем знању, савесно и одговорно, поштено и посвећено;

3.4.2. Независно од поштовања устројства институције, чланови академске заједнице слободни су да критикују и мењају правила институције;

3.4.3. У случају ангажмана ван академске институције, карактер и обим обавеза мора бити усклађен са радом и интересима институције;

3.4.4. Чланови академске заједнице су дужни да воде рачуна о сукобу интереса и неспојивости других јавних и приватних функција и послова са академским статусом;

3.4.5. Протекционизам, лобирање, уцене и притисци, мито и корупција и други облици нечасног утицања и кршења стручних критеријума и стандарда у вршењу академских послова представљају најгрубљу повреду правила академског понашања;

3.4.6. Морално неприхватљиво понашање јесте свако непоштовање утврђених правила и стандарда, деловањем или пропуштањем да се делује, којим се компромитује академска заједница.

3.5. Друштвена мисија

3.5.1. Чланови академске заједнице учествују у друштвеном и политичком животу као и сви грађани, али поменуте ангажмане као и све друге личне ангажмане усклађују са обавезама према студентима, настави и интересима академске институције;

3.5.2. Када иступају као приватна лица, чланови академске заједнице су дужни да онемогуће стварање утиска да то чине у име својих колега или академске институције;

3.5.3. Чланови академске заједнице не смеју злоупотребљавати академски ауторитет ради остваривања личних, породичних и политичких интереса;

3.5.4. Чланови академске заједнице у свим јавним наступима у којима представљају академску заједницу обавезни су на поступање у складу са највишим етичким и професионалним стандардима;

3.5.5. Морално неприхватљиво понашање јесте свако непоштовање утврђених правила и стандарда, деловањем којим се компромитује академска заједница, посебно понашање којим се злоупотребљава академски ауторитет ради остваривања личних, породичних или политичких интереса.

4. Примена Кодекса о академском интегритету

4.1. На академске односе и понашање свих чланова академске заједнице која нису описана овим Кодексом могу се примењивати неписана правила и начела академских институција;

4.2. Покретање поступка због повреда Кодекса о академском интегритету без основа, а ради наношења штете по углед и достојанство чланова академске заједнице, сматра се злоупотребом Кодекса о академском интегритету ;

4.3. Чланови академске заједнице Правног Факултета Универзитета Унион у Београду примењиваће овај кодекс у доброј намери, а злоупотреба овог Кодекса је основ за утврђивање одговорности;

4.4. Сви органи и тела Правног Факултета Универзитета Унион у Београду, свако у оквиру своје надлежности, старају се о примени и унапређењу етичких стандарда на Факултету.

4.5. Кршење правила Кодекса о академском интегритету подлеже одговорности коју утврђује Комисија за професионалну етику Правног Факултета Универзитета Унион у Београду.

5. Дужности чланова академске заједнице

5.1. Чланови академске заједнице гарантују изворност радова које објављују, као и тачност у приказивању и навођењу информација о пореклу идеја и навода којима су се у раду користили.

5.2. Чланови академске заједнице су дужни да утичу на сузбијање сваког покушаја корупције у високошколској установи и да пријаве сваки такав случај, у складу са законом.

5.3. Чланови академске заједнице дужни су да своје професионалне обавезе и академске дужности обављају у складу са законом и непристрасно. Они не смеју да користе свој положај за стицање било какве користи или погодности за себе или повезано лице, нити да делују против интереса високог образовања у целини.

5.4. При обављању својих професионалних обавеза и академских дужности чланови академске заједнице дужни су да избегавају стварање односа зависности према лицима која би могла да утичу на њихову непристрасност, а у случају да такав однос већ постоји дужни су да га отклоне.

5.5. Чланови академске заједнице дужни су да избегавају ситуације које могу за последицу да имају кршење објективности и непристрасности, посебно између чланова заједнице који су у узајамном хијерархијском односу, односно који укључују оцењивање туђег рада и достигнућа, или одлучивање о статусу лица која су хијерархијски подређена, њиховом професионалном напредовању, погодностима, награђивању или кажњавању.

5.6. Чланови академске заједнице дужни су да избегавају сукоб интереса.

Сукоб интереса је ситуација у којој приватни интерес члана академске заједнице или приватни интерес са њим повезаног лица утиче или може да утиче на законито и непристрасно обављање професионалних обавеза (доношење професионалних одлука или предузимање професионалних радњи) и академских дужности од стране члана академске заједнице.

5.7. Приватни интерес је било каква корист или погодност за члана академске заједнице или са њим повезаног лица.

5.8. Повезана лица су лица која се са чланом академске заједнице налазе у посебном односу заснованом на браку или ванбрачној заједници, крвном сродству у правој линији, односно у побочној линији закључно са другим степеном сродства, тазбинском сродству закључно са другим степеном сродства, односу заснованом на усвојењу, односу кумства, блиског пријатељства или интимне везе, као и сва друга лица која се према другим основама и околностима могу сматрати интересно повезаним са чланом академске заједнице.

5.9. Члан академске заједнице дужан је да процене о условима за професионално напредовање других чланова заснива искључиво на критеријумима који су релевантни за вршење професионалних обавеза, односно на показаној стручности, таленту и професионалним резултатима.

II НАУЧНО-ИСТРАЖИВАЧКИ И СТРУЧНИ РАД

6. Забране

6.1. У научноистраживачком и стручном раду није дозвољено:

Плагирање;

Лажно ауторство;

Измишљање и кривотворење резултата; и

Аутоплагирање.

6.2. Забране из тачке 7.1. овог кодекса односе се на све писане радове наставног и научног особља и студената (семинарски рад, мастер рад, специјалистички рад, магистарски рад,

докторска дисертација, рад у часопису, уџбеник, монографија, поглавља у зборницима и слично).

6.3. Забрањено је и:

Измишљање или преправљање препорука и лажно представљање академских достигнућа, својих или туђих (У даљем тексту: Лажирање);

Тражење или примање, за себе или за друга лица, поклона или услуга, уколико постоји оправдана претпоставка да ће тиме бити извршен утицај на њихову објективност или испуњавање професионалних обавеза (У даљем тексту: Тражење или примање поклона);

6.4. Члановима академске заједнице није дозвољено да:

Користе, подстичу, помажу или толеришу употребу недозвољених средстава за испуњавање предиспитних обавеза и полагање испита (У даљем тексту: Нерегуларно испитивање);

6.5. Приступање испитима условљавају захтевима који нису садржани у елементима студијског програма, без оправдања у променама које су у међувремену наступиле у односној области, а посебно да намећу услове који њима доносе приватну материјалну и другу корист (У даљем тексту: Одступање од студијског програма).

6.6. Чланови академске заједнице не могу обављати ниједан ван-академски посао или делатност који су у супротности са њиховим професионалним обавезама на високошколској установи или утичу на њихов интегритет и објективност у вршењу академских дужности (У даљем тексту: Сукоб интереса).

6.7. Чланови академске заједнице не смеју радњама и активностима које проистичу из обављања њихових професионалних обавеза и академских дужности са собом повезана лица стављати у повлашћен положај у односу на друга лица (У даљем тексту: Привилеговање).

6.8. Неосновано пријављивање за плагијат, лажно ауторство, измишљање и кривотворење резултата, аутоплагирање, нетачност препорука или корупцију представља понашање којим се крши Кодекс (У даљем тексту: лажно пријављивање).

6.9. Учешће члана органа у поступку предвиђеним овим кодексом, инокосних или колегијалних, противно етичким стандардима предвиђеним овим кодексом (у даљем тексту: Неетично понашање члана органа).

7. Одговорност припадника академске заједнице

7.1. За повреду забрана припадници академске заједнице сnose одговорност предвиђену овим кодексом.

7.2. Припадници академске заједнице сnose и одговорност у случају несавесног и неодговорног приказивања, односно занемаривања чињеница у извештајима о наставном и научноистраживачком раду (у рефератима за оцену докторске дисертације, избор у звање наставника или сарадника и слично).

7.2. Посебну одговорност има ментор при изради докторске дисертације, односно наставник који води студента код израде других облика писаних радова.

7.3. Чланови комисије који су учествовали у поступку одбране рада, писању извештаја и слично, одговарају за пропусте који се њима могу приписати у кривицу.

8. Плагирање

8.1. Плагирање је представљање туђих идеја или туђег рада, у целини или деловима, без навођења изворног ауторства или изворника, односно противзаконито присвајање туђих интелектуалних творевина и научних резултата и њихово приказивање као својих, а нарочито:

8.2. Дословно преузимање, као и копирање из електронских, штампаних или рукописних извора текста другог аутора, односно текста урађеног од стране професионалне агенције или другог лица за потребе аутора или трећих лица - са српског или страног језика, у деловима (без обзира на обим) или у целости - без навођења имена аутора и извора из којег је текст преузет, као и без јасног обележавања преузетог дела;

8.3. Препричавање или сажимање текста другог аутора, као и текста урађеног од стране професионалне агенције или другог лица за потребе аутора или трећих лица, из електронских, штампаних или рукописних извора, са српског или страног језика, у деловима или у целости, без одговарајућег навођења имена аутора и извора из којег је текст преузет, као и без јасног обележавања препричаног дела. Успутно навођење изворног аутора није довољно. Аутор је дужан да обезбеди да се не створи погрешан утисак да су парафразиране реченице његова идеја;

8.4. Непрецизно цитирање, које не следи правила цитирања прихваћена у датој научној, односно стручној области, тако да се на основу цитата не може пронаћи извор;

8.5. Представљање идеја других аутора као својих, без одговарајућег навођења имена аутора, односно извора из кога је текст преузет.

9. Лажно ауторство

9.1. Чланови академске заједнице дужни су да као ауторе наводе све и само оне учеснике у процесу настајања научног, односно стручног рада који су интелектуално допринели раду.

9.2. Није дозвољен ни дослук између лица укључених у израду рада, који се показује у недозвољеној сарадњи између студената, пропусти да се наведе примљена помоћ или пропусти да се прецизно поштују правила о групном раду на пројектима.

9.3. Лажно ауторство је навођење као аутора лица које није учествовало у изради рада.

10. Измишљање и кривотворење резултата

10.1. Измишљање и кривотворење резултата је деловање којим се манипулише предметом, опремом или процесом истраживања, са циљем да резултати научног истраживања буду намерно подешени или тенденциозно протумачени.

10.2. Посебан облик измишљања и кривотворења резултата је несавесно и неодговорно приказивање чињеница у извештајима о наставном и научноистраживачком раду.

11. Аутоплагирање

11.1. Аутоплагирање је поновно објављивање, у деловима или у целости, свог раније објављеног или за другу сврху искоришћеног рада као новог и оригиналног, а да није изричито наведено да је у питању већ објављен или за другу сврху искоришћен рад.

III ОДГОВОРНОСТ ЗА НЕАКАДЕМСКО ПОНАШАЊЕ

12. Облици неакадемског понашања на које се примењује поступак утврђивања одговорности.

12.1. Поступак утврђивања неакадемског понашања чланова академске заједнице према овом кодексу примењује се на плагирање, лажно ауторство, измишљање и кривотворење резултата, аутоплагирање, лажирање, тражење или примање поклона, нерегуларно испитивање, одступање од студијског програма, сукоб интереса, привилеговање, лажно пријављивање и неетично понашање члана органа.

12.2. Не представљају повреду академског интегритета радње проистекле из грешке иза које стоје часне намере, а која је довела до занемарљивог обима плагијата, односно аутоплагијата.

13. Органи у поступку утврђивања одговорности за неакадемско понашање

13.1. У поступку утврђивања одговорности за неакадемско понашање учествују следећи органи:

Комисија за професионалну етику;

Наставно-научно веће;

Стручна комисија;

Декан;

Комисија за професионалну етику.

13.2. Чланови органа који учествују у поступку предвиђеним овим кодексом, инокосних или колегијалних, дужни су да поштују етичке стандарде предвиђене овим кодексом, а у случају повреде тих стандарда одговорни су за њихову повреду (Одговорност члана органа).

14. Покретање поступка

14.1. Захтев за утврђивање неакадемског понашања (у даљем тексту: захтев) могу поднети запослени на високошколској установи, студенти и друга физичка лица (у даљем тексту: акузатори), као и органи и тела високошколских установа и научноистраживачких организација, када постоји основана сумња да је рад другог лица настао као резултат неког од облика неакадемског понашања.

14.2. Захтев мора бити образложен и мора да садржи доказе који указују на неакадемско понашање.

14.3. Захтев мора да садржи личне податке и потпис подносиоца захтева, с тим да су ти подаци поверљиви, уколико подносилац то затражи. Непотписани предлози се не узимају у разматрање.

14.4. Захтев се подноси Комисија за професионалну етику високошколске установе у којој је лице против кога се подноси захтев запослено или је било запослено, завршило студије, односно одбранило рад (у даљем тексту: матична установа).

14.5. У случају коауторства наставно-научних радника из две установе или већег броја установа, поступак се спроводи на Факултету која остварује већи удео у средствима којима се финансира пројекат у оквиру којег је настао рад чији је интегритет предмет поступка, а ако рад није резултат пројекта, у установи коју, између инволвираних, по хитном поступку одреди Ректорски савет КОНУС-а.

14.6. Ако је захтев уредан, Комисија за професионалну етику у року од осам дана од дана његовог пријема доставља захтев лицу против кога је поступак покренут, ради писаног изјашњења у року од наредних 15 дана. Достављање је могуће и путем електронске поште.

14.7. Уколико Комисија за професионалну етику закључи да лице против кога је поступак покренут избегава да прими захтев, односно да се о њему изјасни, донеће, у року не краћем од 25 и не дужем од 30 дана од дана када јој је захтев достављен, закључак да постоји основана сумња на постојање неакадемског понашања.

14.8. У случају да је сумња на постојање неакадемског понашања неоснована, захтев се одбија.

14.9. Комисија за професионалну етику у процесу одбијања је дужна да размотри да ли одбијена пријава.

14.10. Предлог прелиминарно разматра Комисија за професионалну етику. Комисија за професионалну етику у процесу одбијања је дужна да размотри да ли одбијена пријава садржи елементе лажне, односно шиканирајуће пријаве и ако процени да за то постоји сумња, може да покрене поступак утврђивања одговорности подносиоца захтева.

15. Образовање стручне комисије

15.1. Уколико постоји основана сумња на постојање неакадемског понашања, у року од осам дана од дана пријема писаног изјашњења, односно од доношења закључка у случају недостављања писаног изјашњења, Комисија за професионалну етику доставља захтев стручном органу ПФУУБ да образује стручну комисију.

15.2. Стручна комисија формира се на предлог Комисија за професионалну етику.

15.3. Стручну комисију чине:

- два члана из одговарајуће или блиске научне области, која именује Наставно-научно веће Факултета;
- један члан кога именује Факултет, уколико је матична установа у саставу те самосталне високошколске установе, а који није запослен у матичној установи;
- један члан кога именује Национални савет за високо образовање, а који није запослен у матичној установи.

15.4. На својој првој наредној седници, наставно-научно веће је дужно да констатује образовање стручне комисије, да именује два њена члана и да упути захтеве надлежном органу самосталне високошколске установе и Националном савету за високо образовање да именују по једног члана стручне комисије.

15.5. Факултет и Национални савет за високо образовање именују по једног члана стручне комисије у року од 30 дана од дана пријема захтева Факултета, о чему обавештавају Декана.

15.6. Члан стручне комисије не сме се налазити у сукобу интереса.

15.7. Декан је дужан је да одмах донесе решење о образовању и саставу стручне комисије и да га достави њеним члановима.

15.8. У саставу стручне комисије не могу да буду наставници или истраживачи који су претходно написали позитивну рецензију рада, ментор и чланови комисије за оцену и комисије за одбрану, потписници званичних извештаја, као ни акузатор.

16. Рад стручне комисије

16.1. Задатак стручне комисије је да утврди да ли постоји неакадемско понашање у смислу овог кодекса, односно да ли је учињена нека од повреда забране из тачке б. овог кодекса.

16.2. Стручна комисија може вршити процену оригиналности непосредним упоређивањем или узимајући у обзир резултате софтверске анализе, уколико оцени да је то потребно, као и друге методе и стандарде, сходно специфичности научне области (увид у истраживачку документацију, као и увид у прикупљену, односно коришћену грађу и сл.).

16.3. Стручна комисија може да затражи мишљење и од ментора, чланова комисије за оцену и комисије за одбрану, рецензента, одговарајућег стручног органа високошколске установе и других стручних лица и тела.

16.4. Стручна комисија у року од 60 дана од дана свог образовања доставља Комисији за професионалну етику образложено стручно мишљење. На образложени предлог стручне комисије, овај рок у изузетним случајевима може бити продужен за додатних 30 дана. У ове рокове не рачуна се период између 15. јула и 20. августа.

17. Извештај стручне комисије

17.1. На основу стручног мишљења стручне комисије и писаног изјашњења лица за које постоји основана сумња да се неакадемски понашало, етичка комисија у року од 15 дана од дана достављања стручног мишљења саставља Извештај са мишљењем и доставља га Декану.

17.2. Уколико из стручног мишљења стручне комисије произлази и да постоји неакадемско понашање ментора, рецензента или чланова комисије за писање извештаја о наставном и научноистраживачком раду, етичка комисија ће затражити од ових лица да се изјасне о томе по правилима која важе за испитивање захтева пред етичком комисијом, а може

захтевати од стручне комисије да допуни своје стручно мишљење у односу на ова лица. Поступак према овим лицима води се на начин предвиђен овим кодексом због повреде академских дужности.

17.3. Уколико етичка комисија утврди да није било повреде академског интегритета и да се пријава претежно заснива на неистинитим наводима, односно да садржи шиканирајуће елементе, покренуће поступак утврђивања одговорности акузатора.

17.4. Извештај етичке комисије Декан одмах доставља стручном органу, ради одлучивања.

17.5. Ако етичка комисија сматра да иза грешке која је учињена стоје часне намере и занемарљив обим плагијата, односно аутоплагијата мора овај став образложити у извештају.

18. Одлучивање о повреди

18.1. Извештај етичке комисије Декан одмах доставља Наставно-научном већу, ради одлучивања.

18.2. Одлуком се утврђује постојање или непостојање неког од облика повреде академских дужности, односно неакадемског понашања и чему се повреда састоји.

18.3. Наставно-научно веће доноси одлуку по извештају етичке комисије.

18.4. На основу одлуке стручног органа којом је утврђено неакадемско понашање, орган пословођења у року од 15 дана изриче меру за повреду Кодекса.

18.5. Изрицање мера представља израз неслагања академске заједнице са недопуштеним понашањем из Кодекса, као друштвено неприхватљивим поступањем. Мере имају за

првенствени циљ безусловно ограђивање високошколске установе од наведеног понашања, као и упућивање поруке најширој јавности да су такви облици понашања непримерени члановима академске заједнице.

18.6. Постојање грешке иза које стоје часне намере и занемарљивог обима плагијата, односно аутоплагијата мора бити образложено у извештају етичке комисије.

19. Мере за повреду Кодекса

19.1. За повреду Кодекса изричу се:

– мере за утврђено неакадемско понашање у виду плагирања, лажног ауторства, измишљања и кривотворења резултата и аутоплагирања;

– мере за утврђене мање повреде или немаран однос према обавези коректног академског понашања.

19.2. Мере за утврђено неакадемско понашање у виду плагирања, лажног ауторства, измишљања и кривотворења резултата и аутоплагирања су:

– оглашавање дипломе о стеченом научном називу доктора наука ништавом у случају коначне одлуке којом је утврђено да докторска дисертација није резултат оригиналног научног рада. Даном оглашавања ништавости дипломе о стеченом научном називу доктора наука, лицу чија је диплома оглашена ништавом престају права и обавезе проистекле по основу стицања дипломе која је поништена. Сходан поступак примењује се и у односу на магистарску тезу, специјалистички или мастер рад:

– одузимање наставничког, односно сарадничког звања у случају ако се сазнају нове чињенице, односно појаве докази из којих произлази да у тренутку избора у звање

кандидат није испуњавао услове прописане законом, односно ако се утврди да радови на основу којих је кандидат изабран у звање представљају резултат неакадемског понашања. Поступак одузимања звања покрене орган пословођења, а спроводи се на начин који је предвиђен за стицање звања.

19.3. Коначна одлука о мери за утврђено неакадемско понашање у виду плагирања, лажног ауторства, измишљања и кривотворења резултата и аутоплагирања објављује се на седници стручног органа и органа управљања матичне установе и стручног органа самосталне високошколске установе у чијем је саставу матична установа, као и на интернет страницама матичне и самосталне високошколске установе.

19.4. Мере за утврђене мање повреде или немаран однос према обавези коректног академског понашања су:

- опомена;
- јавна опомена;
- јавна осуда.

19.5. Облик мере за утврђене мање повреде или немаран однос према обавези коректног академског понашања одређује се у зависности од тежине учињене повреде, штете која је нанета угледу високошколске установе, активности које је учинилац предложио да ће предузети у сврху отклањања последица повреда Кодекса и процене да ће изречена мера довољно утицати на њега да више не врши повреде Кодекса. О облику мере за повреду Кодекса у виду мање повреде или немарног односа према обавези коректног академског понашања одлучује надлежни стручни орган. Одлука мора садржати образложење због чега се одређено понашање сматра мањом повредом или немарним односом, а не неакадемским понашањем које повлачи мере из тачке 46. ових Основа.

19.6. Опомена се изриче учиниоцу повреде Кодекса у виду писаног упозорења без

објављивања и уноси се у евиденцију о изреченим мерама упозорења, али не чини саставни део досијеа наставника, сарадника, истраживача, студента или запосленог.

19.7. Јавна опомена се изриче учиниоцу повреде Кодекса, објављује се на седници стручног органа и органа управљања матичне установе и уноси се у досије наставника, сарадника, асистената, студента или запосленог.

19.8. Јавна осуда изриче се учиниоцу повреде Кодекса, објављује се на седници стручног органа и органа управљања матичне установе и стручног органа самосталне високошколске установе у чијем је саставу матична установа, као и на интернет страницама матичне и самосталне високошколске установе, а уноси се у досије наставника, сарадника, истраживача, студента или запосленог.

19.9. Јавна опомена и јавна осуда објављују се одмах по коначности одлуке којом су изречене.

20. Жалба другостепеном органу

20.1. Лице против којег је изречена мера и подносилац захтева могу у року од 15 дана од дана пријема одлуке поднети жалбу другостепеном органу за професионалну етику.

20.2. Приликом разматрања жалбе, другостепени орган за професионалну етику може да затражи и додатна објашњења од свих учесника у поступку и других стручних лица.

20.3. У року од 60 дана од дана пријема жалбе, другостепени орган за професионалну етику доноси одлуку којом потврђује или преиначује првостепену одлуку, или је поништава и враћа на поновно одлучивање.

20.4. Одлука другостепеног органа за професионалну етику доставља се жалиоцу, матичној установи и Националном савету за високо образовање.

20.5. Одлука другостепеног органа за професионалну етику је коначна.

20.6. Факултет је дужан да коначну одлуку којом се изриче мера за повреду Кодекса у року од осам дана од дана коначности проследи Националном савету за високо образовање.

20.7. У случају појављивања нових чињеница које су од значаја за доношење одлуке, а које нису биле познате док је вођен поступак утврђивања неакадемског понашања, етичка комисија може, по подношењу образложеног захтева или на сопствену иницијативу, покренути обнову тога поступка.

IV ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Ступањем на снагу овог Кодекса престаје да важи ЕТИЧКИ КОДЕКС (усвојен на седници Наставно-научног већа одржаној 10.11.2010. године).

Овај Кодекс ступа на снагу осмог дана од дана објављивања на огласној табли Факултета.
Председајући наставно-научног већа

проф. др Небојша Шаркић, в.д.декана.

